

GŁOS NARODU

**REDAKCJA
i ADMINISTRACJA**
Kraków,
ul. św. Krzyża L. 11.
TELEFONY:
Redakcja . . . 101-90
Administracja . 133-44
Konto P. K. O. 415.730
Kraków Nr.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą	Redakcja niezamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje. Listów nieopłaconych nie przyjmuje. Za każdą zmianę adresu 50 gr. Redakcja przyjmuje stron od godz. 11 do 18
	z odnośnikiem	bez odnośnika			
Miesięcznie	5- zł.	4-50 zł.	5- zł.	8- zł.	

Rok XLIV

Kraków, poniedziałek, dnia 15 marca 1937 r.

Nr 74.

Wojska powstańcze na przedmieściach Guadalajara!

Rabat, 14. 3. (PAA). Według komunikatu radiowego, jedna z kolumn wojsk powstańczych zaatakowała drugą linię oporu oddziałów rządowych w pobliżu miejscowości Jadraque. Po zajęciu miejscowości Hita, kolumna ta przerwała drogę wiodącą z Guadalajara, w pobliżu Aldea Nueva. Dywizja zmotoryzowana dotarła z nastaniem nocy do przedmieść Guadalajara.

Na froncie Madrytu odbywa się koncentracja wojsk powstańczych naprzeciwko El-pardo, w przewidywaniu ataku, który będzie miał na celu połączenie sił operujących na odcinku Somosierra z siłami zgromadzonymi nad rzeką Manzanares.

Wojska rządowe, jak głosi dalej komunikat, zdają sobie sprawę z groźącego im niebezpieczeństwa i gen. Miaja przeniósł swą kwaterę główną z Chinchon do jednej z miejscowości mniej zagrożonych.

Sigüenza, 14. 3. (PAT). Specjalny wysłannik agencji Havasa donosi, że w następstwie przeprowadzonych wczoraj operacji wojennych na zachód od drogi wiodącej do Aragonu, oddziały powstańcze oparły się o rzekę Henares, drogą żelazną Madryt - Saragossa i kanał, który dochodzi do miejscowości Alcala de Henares.

Ostatnie walki w tym rejonie były mniej gwałtowne niż poprzednie. Wojskom rządowym udało się na pewien czas powstrzymać posuwanie się powstańców, dzięki pociągowi pancernemu, dobrze uzbrojonymu, który zatrzymał się między miejscowościami Valdencheta i Espinosa de Henares. Straże przednie wojsk powstańczych rozpoczęły na wielką skalę manewr okrążający, mający na celu wysadzenie w powietrze toru kolejowego i odcięcie odwrotu pociągowi pancernemu. Na razie nie wiadomo, czy manewr ten się powiodł.

Samoloty powstańcze nad Katalonią

Salamanka, 14. 3. (PAT). Wczoraj rano pięć samolotów powstańczych bombardowa-

Powrót biskupów polskich z Kongresu Eucharystycznego w Manili

Dzisiaj powrócili do Rzymu członkowie misji papieskiej na Kongres Eucharystyczny w Manili a wraz z nimi Księża Biskupi dr Henryk Przeździecki z Siedlec i Teodor Kubina z Częstochowy, którzy przez Triest powracają do Polski. Ks. Metropolita Krakowski Adam Sapieha zatrzymał się w Sajgonie, skąd wróci do kraju następnym statkiem.

MIEDZYNARODOWY KATOLICKI KONGRES MUZYKI KOŚCIELNEJ.

W związku z Paryską Wystawą Światową odbędzie się w Paryżu od 17-20 maja br. międzynarodowy katolicki kongres muzyki kościelnej połączony z konkursem muzycznym. Uroczystości kongresowe poprzedzą rozliczne koncerty muzyki organowej i śpiewów w wykonaniu najlepszych mistrzów i zespołów chóralnych. Koncerty te odbywać się będą również w okresie obrad kongresu.

15 osób zabitych w katastrofie kolejowej

Paryż, 14. 3. (PAT). Według nadeszłych tu ostatnio wiadomości, liczba zabitych w katastrofie kolejowej w pobliżu wioski Corquoy, która wczoraj nastąpiła, wynosi 15 osób, w tym 4 kobiety, których tożsamości nie udało się ustalić i dwoje dzieci.

ło lotnisko Sabadell pod Barceloną oraz elektrownię, dostarczającą prądu do zakładów amunicyjnych. Fabryka broni i motorów lotniczych pod Barceloną została również obrzucona bombami i poważnie uszkodzona. Te same samoloty bombardowały szereg obiektów wojskowych i fortów na wybrzeżu katalońskim.

Zamiast zniszczonych kościołów ołtarze na ulicach Madrytu

Jak donosi „Catholic Herald“ narodowa „junta“ z Burgos postanowiła po zajęciu Madrytu przystąpić niezwłocznie do wzniesienia na główniejszych placach i ulicach tego miasta ołtarzy, które na razie zastąpi-

łyby świątynie, w większości wypadków w obecnym stanie nie nadające się do potrzeb kultu. Każda z prowincji hiszpańskich ma wnieść swój ołtarz. Pożądanym jest, by to samo uczyniły inne państwa, ułatwiając życie religijne Hiszpanii. W związku z tym delegacja kościelna przy rządzie w Burgos zwróciła się do różnych organizacyj katolickich za granicą z prośbą o pomoc w tej sprawie. W Anglii zbieraniem ofiar na ołtarz angielski, który byłby poświęcony św. Męczennikom angielskim, kieruje „Catholic Herald“. Pismo to zaznacza, że idzie o akcje wyłącznie religijne, pieniądze zatem w tej drodze na ołtarz zebrane oddane będą każdemu rządowi, który zezwoli i zagwarantuje wzniesienie ołtarza w Madrycie.

Obrady sektora wiejskiego O. Z. N. w Warszawie

Warszawa, 14 marca. (PAT). Dzisiaj odbył się w Warszawie ogólnopolski zjazd przedstawicieli wsi, na który przybyło kilkuset przedstawicieli wsi z całej Polski.

Zjazd poprzedziło uroczyste nabożeństwo, odprawione w Katedrze św. Jana, po czym uczestnicy po uczczeniu pamięci marsz. Piłsudskiego zbrali się w salę rady miejskiej.

Pułk. Koca powitano okrzykami, po czym przemówił przewodniczący zjazdu gen. Galica otwierając zjazd. Następnie przemówił pułk. Koc.

„Jest to pierwszy krok, — oświadczył — który czynimy na drodze, jaka doprowadzi nas do wydatnego polepszenia sytuacji wsi, zwarcie zorganizowanej i wyłączenie pracującej nad pomnożeniem dobra ogólnonarodowego. W naszej zbiorowej woli ma ten zjazd dzisiejszy zapoczątkować dzieło zorganizowania społeczeństwa wsi w ramach O. Z. N. Pułk. Koca przypomniał dalej część deklaracji dotyczącej wsi i scharakteryzował jej ciężkie położenie.

„Nikt w obozie naszym nie rości sobie prawa do pierwszeństwa tylko dla siebie — mówił. Nikt tu nie stoi u celownika i nie rejestruje czasu zgłoszenia się, ale każdy z nas widzi w innym brata swego, jeśli jest to czołowiek równie ideał oddany, równie gorąco dla

Polski czujący i który stanie razem z nami w jednym szeregu do wspólnej pracy“.

Podkreślono, że OZN uczyni wszystko, by przygotować miasta do przyjęcia i wchłonięcia nadmiaru ludności z przeludnionych wsi.

Pułk. Koc oświadczył: — Będziemy wszyscy bardzo ostrożni w doborze ludzi, którzy na poszczególnych terenach będą prowadzić prace. Muszą to być ludzie jak najlepsi, najlepiej do tego przygotowani. Dobór ten wymaga przede wszystkim czasu. Pragnę abymy wszyscy, od początku rozumieli i wzięli w swych sumieniach potrzebę karności organizacyjnej. W organizacji panować powinna od samego początku atmosfera braterska, wolna od jakichkolwiek intryg czy osobistych ambicji.

Przywołano: — każdy, kto nasze poglądy podziela, kto wspólnie z nami pracować pragnie nad zespoleniem narodu — jest nam przyjacielem, zupełnie niezależnie od tego, w jakich szeregach przebywał dotychczas“.

Następnie przemawiali przedstawiciele poszczególnych ziem Rzeczypospolitej. Na zakończenie zjazdu wysłano hołdownicze depeche do Prezydenta R. P., Ks. Kardynała Hłonda, marsz. Śmigłego-Rydza, premiera Składkowskiego, marszałkowej Piłsudskiej, a następnie uchwalono szereg rezolucyj.

Stanowisko Niemiec wobec projektu nowego Locarna

Berlin, 14. 3. (PAT). Deutsche Diplomatisch-Politische Korrespondenz pisze w sprawie paktu zachodniego: Stało się koniecznym dla Niemiec wypowiedzenie paktu Locarnańskiego przy jednoczesnym zaproponowaniu zawarcia nowej konwencji, która zapewniłaby pokój nad Renem. Stało się oczywistym, że koncepcje polityczne sygnatariuszów uległy poważnej zmianie, przy czym należy przypuszczać, że zasadnicze koncepcje rządów niemieckiego i włoskiego pozostały te same. Celem układu zawsze winno być wytworzenie w strefie zachodniej trwałych stosunków i stanu bezpieczeństwa dla wszystkich krajów zainteresowanych. W tej formie mogłaby być zrealizowana zasada: „Bezpieczeństwo granicy nadreńskiej dzięki zrezygnowaniu w wojny pomiędzy Francją a Niemcami przy gwarancjach Anglii i Włoch“. Można by zrezygnować z przestarzałych klauzul, pozostawiając sedno rze czy bez zmian. Najmniejszą trudność nasu-

wa stanowisko Belgii, ponieważ koncepcja belgijska da się łatwo zastosować do nowego układu. Należy przypuszczać, że Niemcy odrzuca wszelkie konstrukcje, skomplikowane i oparte na schemacie ideologii genewskiej, ponieważ wszelka ideologia kryje za zwyczaj fakty polityczne i bynajmniej nie gwarantuje pokojowego rezultatu. Niemcy

Wielkie zwycięstwo katolicko - narodowej młodzieży w wyborach do Bratniej Pom. S. U. J.

Kraków, 14 marca. W dzisiejszych wyborach do Bratniej Pomocy S. Uniw. Jag. lista nr. 2, młodzieży katolicko-narodowej, odniosła wielkie zwycięstwo. Na listę tę padło głosów 883. Lista nr. 1. (Z. P. M. D., Strzelec i Mł. Polska Pracująca) otrzymała 521 głosów. Zwycięstwo listy nr. 2 należy przypisać wielkiej solidarności i wspólnej akcji całej młodzieży katolicko-narodowej U. J., która w

Nowy zarząd Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich

W ub. niedzielę odbyły się wybory w Syndykacie Dziennikarzy Krakowskich. Nowy zarząd ukonstytuował się następująco: prezes dr J. Flach (IKC), wiceprezesi: dr J. Warchałowski (IKC), M. Babiński (Głos Narodu), członkowie wydziału: prof. M. Dąbrowski (IKC), Wł. Szydłowski, L. Tomaszewicz, Ant. Wasilewski (IKC), Wł. Wasilewski (Czas), dr A. Jendl, J. Chelmirski (IKC), St. Dziana (PAT), dr J. Lankau (IKC), J. Smiechowski (IKC), Ant. Waśkowski (Głos Narodu), W. Zechenter (IKC).

Pociąg zmasakrował policjanta

Kraków, 14. 3. (ak). Na lokomotywie pociągu, który przybył dzisiaj rano z Zatora do Oświęcimia znaleziono okrwawioną czapkę policjanta. Jak się okazało kilkaset metrów przed stacją pod koła lokomotywy wpadł jadący na rowerze posterunkowy PP. Andrzej Białkowski. Zwłoki ofiary wypadku zostały straszliwie zmasakrowane przez parowóz pociągu.

Terrorystyczne napady Arabów w Palestynie

Jerozolima 14 marca. (PAT). W sekretariacie naczelnej arabskiej rady narodowej obliczają, że około 300 Arabów, przybyłych z sąsiednich krajów podczas zeszłorocznej rewolty, pozostało w Palestynie i współdziała z tamtejszą ludnością arabską w urządzaniu napadów terrorystycznych. Choć granice Transjordanii i Sinaï są gęsto obsadzone przez wojsko, Beduini zawsze potrafią zmylić czujność straży i wreszcie rząd angielski musiał zwrócić się do króla Ibn-Sauda, by wydał ze swej strony odpowiednie zarządzenia na pograniczu Hedżasu.

Watykan a koronacja króla Anglii

Na uroczystościach koronacyjnych Jerzego VI Stolica św. reprezentowaną będzie prawdopodobnie przez specjalną delegację papieską, w skład której wejdzie jeden z arcybiskupów (przypuszczalnie podsekretarz stanu arcybiskup Pizzardo), któryś z szambelanów tajnych Jego Świątobliwości i oficer gwardii. Delegacja ta nie weźmie udziału we właściwym akcie koronacji w opactwie westminsterskim, które należy do anglikanów, natomiast zaszczytu swą obecnością uroczyste modły w katolickiej katedrze westminsterskiej (KAP).

Kłopoty Francji w Syrii

Damaszek 14 marca (PAT). Stanowisko t. zw. „Bloku Narodowego“, który patronował umowie z Francją, staje się coraz bardziej kłopotliwe. Młodzież ponownie zaczyna tworzyć tajne związki, skierowane tym razem przeciwko polityce jej dotychczasowych przywódców. Wzrost opozycji w łonie samego bloku grozi mu rozpadnięciem się, a w najlepszym razie, secesją.

dadzą do osiągnięcia rezultatu praktycznego i odrzucają wszelkie postępowanie jednostronne, do stabilizowania stosunków pomiędzy mocarstwami zainteresowanymi.

Rozmaitości

Przeobrażenia w hinduiźmie

W chwili obecnej misjonarze katol. z zainteresowaniem śledzą przebieg przeobrażeń wewnętrznych, jakie dokonują się w hinduiźmie. Moderniści z coraz większą bezwzględnością obalają dawne przesady i zwyczaje, w czym okropnie narażają się „Sanatanatom“, czyli zwolennikom hinduizmu wojującego. Bardzo interesujący artykuł na ten temat zamieścił „Misje Katolickie“ w lutym w numerze.

Coraz częściej spotykamy się obecnie z faktem, że wdowy po brahminach powtórnie zawierają związki małżeńskie.

Zaczynają się też zacierać różnice między poszczególnymi kastami, wskutek zawierania małżeństw przez przedstawicieli różnych kast.

Podobnie zwyczaj noszenia „kunku“ traci powoli swe upokarzające znaczenie. Dawniej każda kobieta zamężna miała wyrzyty na czole znak — „kunku“. Dziś znak taki spotkać można także u wdów i panien. Jeden z przedstawicieli modernistów, Upasani Baba, tak wyraża się o tym zwyczaju: „Jak obroza u psa jest oznaką jego zatleńności od pana, tak znak kunku na czole kobiety wskazuje, że jest ona własnością męża“.

Do przeszłości już należy również powstrzymywanie się brahminów od pokarmów mięsnych, jaj i alkoholu.

Walka z dawnymi zwyczajami i poglądami prowadzona jest nie tylko w życiu codziennym, ale też na drodze naukowej. Niedawno ukazała się napisana po maracku książka ciesząca się wielkim wzięciem p. t. „Hindu Dharma Dipika“. Autor stara się w niej dać czytelnikowi prawdziwy obraz religii hinduskiej i twierdzi, że „świeta“ księgi wedyjskie są dziełem ludzkim. A w jednym z najważniejszych czasopism, wydawanym po maracku — Dnyanprakas — pojawiło się w tym czasie takie zdanie: „Religie hinduistyczne przyrównać można do starego, bezsilnego człowieka lub drzewa огоłoczonego z liści. Nie ma ona żadnej jasno sformułowanej zasady wiary, słowem — jest martwa“. Dla zobrazowania tych dysput naukowych podamy przykład, który znajdujemy w wyżej wspomnianym czasopiśmie.

ATAKI NA KULT KROWY.

Jeden z postępców p. B. Savaskar zaatakował dość silnie kult krowy. Wywołało to oburzenie wśród zwolenników „świętego“ zwierzęcia. Zwołano więc specjalne zebranie publiczne, na którym bardzo gorącą przemowę wygłosił Dhenudas Dole. Savaskar twierdzi, że kult krowy jest zupełnie nieuzasadniony, krowa bowiem nie jest wcale specjalnie pożytecznym zwierzęciem. W Indiach najlepsza krowa nie daje więcej niż 3—4 litry mleka dziennie. Nie jest ona wcale matką, jak twierdzą sanatanaści, ani tym bardziej bóstwem.

Ten ostatni zarzut odpięra Dole zapewnieniem, że oni nie uważają krowy za matkę w zwykłym cielesnym znaczeniu, a tylko zgodnie z wyrażeniem pewnego Amerykanina za matkę wszelkiego dobrobytu. Z tego tytułu krowę można uważać też za bóstwo. Dalej Savaskar kwestionuje kult krowy wychodząc z założenia, że tylko istoty niższe mogą czcić wyższe, a nie odwrotnie; a przecież człowiek jest stworzeniem doskonalszym od krowy. Ten argument jednak nie podoba się p. Dole, ponieważ posługują się nim zawsze misjonarze chrześcijańscy.

Z kolei porusza Savaskar sprawę spożywania w czasie obrzędów religijnych tzw. panchagavy (pancza-gawia) czyli mieszaniny z pięciu krowich produktów, a więc z tłu szczy, mleka słodkiego i zsiadłego, oraz z „swojskich“ krowich ekskrementów i wykazuje całą bezsensowność takiego zwyczaju. Dole w obronie powiada, że zwyczaj ten ma swe uzasadnienie w księgach świętych, zresztą oni nie przyjmują tego jako pożywienia, lecz zwyczajowi temu nadają formy kultu religijnego. W końcu wskazuje Ch. Dole na własności lecznicze moczu krowy w chorobach oczu. Taki mniej więcej charakter nosi cała długa dysputa.

KRYZYS HINDUIZMU.

Moderniści dawno już przekonali się, że im się nie uda przemówić do rozsądku swych ziomeków, starają się więc ośmieszyć dawne niedorzeczne zwyczaje. Wszystkie powyższe fakty świadczą bardzo wymownie o tym, że hinduizm popadł w bardzo głęboki kryzys wewnętrzny. Dawne poglądy zostały obalone a lata całe jeszcze miną nim hinduistyczne społeczeństwo przyjmie poglądy nowe.

Co wyrośnie na gruncie dawnych wie-

rzeń hinduskich? — Nie wiadomo. Prawdopodobnie zupełny ateizm. Wprawdzie w licznych pracach naukowych spotyka się twierdzenie, że Hindowie są najreligijniejszymi ludźmi na świecie. Jednak to zdanie jest zupełnie błędne. Autorzy bowiem tych książek podróżując przeważnie po kilka miesięcy po Indiach — głównie w porze zimowej — nie zdołali poznać prawdziwego Hindusa, mieszkającego na wsi. Pokazywano mu wówczas liczne świątynie, posągi bożków i miejsca święte i dzięki temu wyrobił sobie takie podatne pojęcie o religijności Hindusów.

W rzeczywistości jest jednak inaczej. Przeciętny Hindus z natury rzeczy jest nie religijny, obce mu jest zagadnienie połączenia duszy i serca z bóstwem. Wszystkie jego praktyki religijne są czysto zewnętrzną, pozabawioną treści formułą. H. M.

W Biskupinie jadano psy w stanie surowym

Jak wiadomo, ekspedycja wykopaliskowa Uniwersytetu Poznańskiego odsłoniła w Biskupinie starą osadę bagiennej z okresu 700 do 400 lat przed Narodzeniem Chrystusa, w której znajdują się bezcenne naukowe przedmioty. Oprócz narzędzi, naczyń, broni, pozostałości nasion, znaleziono również kości zwierząt domowych, używanych w gospodarstwie przed 2500 laty. Między innymi znaleziono także kości 36 psów. Jak wykazały oględziny naukowców, kości te należały do młodych psów, które były zjedzone przez swych właścicieli w stanie surowym, na co wskazuje brak śladów jakiejś kolwii opalenizny. Psy te nadawały się do spożycia głównie dla tego, że karmiono je pokarmem roślinnym, mięso bowiem spożywało wyłącznie człowiek.

W wykopaliskach znaleziono również szczątki kości świni domowej, zbliżonej do dzikiej, niskiego wzrostu i o małych kłach, nadto kości owcy torlowej o rogach kozich (prostych), owcy wrzostówki, nadto duże ilości kości bydła domowego, które jednak są rozbite na tak drobne części, że trudno stwierdzić, do jakiej rasy należały.

Do rzędu zwierząt posiadających prawa obywatelskie w Biskupinie, osadzie bagiennej, zaliczał się koń, którego prymitywne rysunki zdobiją naczynia gliniane, wyobrażające jeźdźców na koniach. Znaleziono również końskie wędzidła z rogu jelenia. Na ogół jednak należy stwierdzić, że hodowano konie w starożytnej osadzie w rozmiarach nie wielkich, wskutek tego i kości po nich pozostało mało. Ówczesne konie należały do rasy, zbliżonej wyglądem do współczesnego tarpana, nieco odeń większe i bardzo bliższe do konika bilgorajskiego. Ślady kur znaleziono dopiero w warstwie z IX i X stulecia po Nar. Chrystusa, a więc już w czasach średniowiecznych. Są to w ogóle najstarsze ślady kur w Polsce. Ze zwierząt dzikich pozostały wyraźne ślady łap niedźwiedzi, co wskazywałoby, że najstarsi mieszkańcy Polski podobnie smakowali w nich, jak ich współcześni epigoni — myśliwi. Znaleziono również kości wilka, łisa, sarny, żubra, jelenia, dzika i zająca, rysia, borsuka, żbika, wydry, bobra i kaczki krzyżówki. Z ryb pozostało nie wiele kręgów sumy. Ponieważ dotychczas odkopano zaledwie trzecią część bagiennej osady, a prace mają potrwać jeszcze około trzech lat, spodziewane są dalsze rewelacyjne odkrycia, które naukę polską wzbogacą niepomiernie.

Czarny ład — skarbnicą surowców

Przed niedawnym czasem z portu w Neapolu odpłynęła do Abisynii niemiecko-włoska misja gospodarcza, której zadaniem będzie zbadanie bogactw ziemnych w Abisynii. W skład komisji, na czele której stoi generał Cattaneo, wchodzi 11 Niemców i 4 Włochów.

Misja, wysłana z ramienia utworzonego jawnajutrz po zwycięskiej wojnie abisyńsko-włoskiej towarzystwa „Societa Anonima Mineraria Africa Orientale Italiana“ (spółka akcyjna dla eksploatacji bogactw naturalnych Afryki wschodniej), zwiędzić ma złote i inne tereny Godżamu, gdzie oprócz złota znajdują się mają bogate złoża, platyny i innych metali, oraz naftowe tereny Harraru. Towarzystwo włosko-niemieckie, w którym udział Rzeszy wynosi 25%, posiada dla życia gospodarczego Włoch i Niemiec olbrzymie znaczenie. Dwa kraje o silnym potencjale przemysłowym, pozbawione surowców, połączyły się dla eksploatacji niezbadanych jeszcze bogactw zdobytych orężem włoskim części czarnego ład.

Obszar, jaki zbadac zamierza misja włosko-niemiecka, jest tak wielki, jak Niemcy i Włochy.

O jego bogactwach naturalnych dochodziły do Europy jedynie legendarne słuchy.

Podjęmowane dotychczas przez poszczególne finansistów próby zbadania bogactw ziemnych Abisynii nie powiodły się ze względu na olbrzymie trudności, których inicjatywa prywatna nie mogła pokonać. Dopiero powołanie do życia przez rząd włoski olbrzymiego aparatu badawczego i opracowanie zakrojonego na wielką skalę planu gospodarczego stworzyły odpowiednie warunki nie tylko zbadania bogactw, ale i metod ich eksploatacji. Na jak olbrzymie trudności napotyka inicjatywa prywatna w Abisynii, dowodzi choćby przykład Standard Oil Company, która przez podstawione przez siebie finansistę Rickerta chciała zbadac naftowe złoża w Harrarze. Impreza ta

Stany Zjednoczone pod terrorem gangsteryzmu

W ostatnich czasach nadchodzą z Ameryki Północnej wiadomości, jakoby gangsteryzm, plaga społeczna Stanów Zjednoczonych zaczął przybierać już łagodniejsze formy, tracąc na sile. Przypisywano u nas tę mniemaną poprawę zniesieniu prohibicji, która istotnie potęgowała gangsteryzm, dając sposobność ludziom niejednokrotnie nieposzlakowanym i niekaranym do szybkiego bogacenia się nielegalnym przemysłem i handlem alkoholem, a tym samym do stałego zatargu z ustawą. Jak istotnie przedstawia się stan przestępczości w Ameryce, świadczą o tym rewelacyjne dane z publikacji szefa amerykańskiej policji związkowej Edgara Hoovera. Według niego, w Stanach Zjednoczonych grasuje obecnie trzy miliony gangsterów.

W roku 1935 popełniono w Ameryce 1.445.581 ciężkich zbrodni, wśród tych ponad 12.000 morderstw.

Wynika z tego, że co 84 mieszkańiec Stanów Zjednoczonych pada ofiarą morderstwa.

Również inne rodzaje zbrodniarzy dają się po ważne odczuć amerykańskiemu społeczeństwu. Ani jedno gospodarstwo domowe nie jest w stanie trwać i wegetować bez placenia gangsterom stałego haraczu. Znakomicie zorganizowany świat przestępczy nałożył swego rodzaju stałe opłaty, jakby podatek, na artykuły spożywcze, wszystkie produkty fabryczne i służbę domową. Według pobieżnych obliczeń, na jednego mieszkańca Ameryki wypada 120 dolarów rocznej opłaty na rzecz świata podziemnego. W ten sposób Stany Zjednoczone wydają rocznie 15 miliardów dolarów na swoich przestępców. Dane te są raczej niższe, aniżeli w rzeczywistości, gdyż liczne opłaty na zorganizowanych gangsterów ukrywają zainteresowani w obawie przed zemstą świata podziemnego. Ilość zbrodniarzy małoletnich wzrasta również szybko i stale. Oblicza się, że

na trzy miliony gangsterów przypada 20 proc. małoletnich,

uczęszczających jeszcze do szkoły i pozostających pod opieką domu rodzicielskiego. Jest faktem autentycznym, znanym z licznych praw sądowych oraz z kronik policyjnych, że młodociani przestępcy mają na sumieniu tyśiące morderstw, dziesiątki tysięcy włamań i napadów rabunkowych niezliczone kradzieże, zwłaszcza samochodów. Należy w tym wypadku w dużej mierze przypisać winę rodzicom, którzy nie szcędzą ani kosztów, ani starań, aby jak najprędzej uwolnić dzieci od odpowiedzialności i tym sposobem przywrócić je dawnemu środowisku. Rodzice posługują się pomocą t. zw. „fixerów“, t. j. pokątnych adwokatów, którzy nie cofają się przed przekupstwem i pogroźkami, aby tylko wykreślić od odpowiedzialności swoich małoletnich klientów. Gdy w ostatecznym razie nie mogą się uporać z przeciwnościami, interwjują zainteresowanych, czy dane więzienie ma niskie mury i przekupnych strażników, czy w danym stanie ustawodawstwo jest łagodne i pozwoli na kontynuowanie procesu, jaka procedura obowiązuje w tym lub owym mieście itp. — Podkreślić należy, jednak, że większość policjantów amerykańskich, ponadto wszyscy ci, których zawód wymaga walki z przestępstwem, jak prokuratorzy, sędziowie, szeryfowie, detektywi i strażnicy więzienni, nie cofają się przed niebezpieczeństwami walki ze światem podziemnym, narażając niejednokrotnie życie. Największą zasługę w tym kierunku ma

organizacja amerykańskiej policji związkowej t. zw. „G-Men“,

której udało się unieszkodliwić najniebezpieczniejsze bandy gangsterskie i to nie tylko samych „kidnapperów“, morderców i szantażystów, ale także ich pomocników ukrywających się w szeregach adwokatów, bankowców itp. Wśród 3 milionów zawodowych przestępców w Ameryce znajduje się 12.610 mężczyzn i kobiet, należących do szeregów „wrogów państwa“. Są to zawodowi mordercy, podejmujący się każdej zbrodni za odpowiednią opłatą, porywacze dzieci, bandy napastnicze, wyposażone w karabiny maszynowe, notoryczni mordercy policjantów itp. Nie wahają się wykonać żadnej zbrodni, posługując się kulami dum-dum, którymi strzelają często bez powodu, nie ostrzegając nawet przeciwnika.

Wymieniony wyżej Edgar Hoover twierdzi, że jeżeli nie uda się na czas wytepić tych szkodników społecznych, stosując wszelkie stojące do dyspozycji środki i systemy, a przede wszystkim uwalniając policję, sądy od wpływów politycznych, w takim razie w najbliższej przyszłości grożą Stanom Zjednoczonym ciężkie przejścia wypaczonej jurysdykcji amerykańskiej.

siadają bogate złoża metali, nie są ich pozbawione również abisyńskie góry, dotychczas mało zbadane.

Najlepiej zbadaną kwestią jest sprawa metali szlachetnych w Abisynii. W piasku rzek abisyńskich znajduje się

złoto ziarniste.

Znaczne ilości złota zawiera piasek rzek, wpadających do Nilu. Złoto etiopskie znane było już w czasach Faraonów.

Również w dziedzinie handlu platyną za cęła Abisynia odgrywać w ostatnim czasie pewną rolę na rynku światowym. Roczna produkcja platyny wynosi w Abisynii około 200 kg.

Czarny kontynent posiada olbrzymie możliwości rozwojowe. Pierwszym etapem na drodze do ich wykorzystania, szczególnie, jeśli chodzi o Abisynię, jest rozbudowa dróg komunikacyjnych, na co rząd włoski polożył główny nacisk.